

niets op

het niets of niemand ontziende islamitische terrorisme dat ontluikt in Europa. Geen enkel 'inclusief verhaal' kan daar tegenop.

Niet het nieuwe normaal

Het grote gevaar is misschien dat dit exogene geïnspireerd terrorisme op den duur een Europees karakter krijgt. Waar de politieke en soms gewelddadige strijd tegen de westerse moderniteit zich tot nog toe afspeelde in de traditionele wereld van de islam, zou hij zich in de toekomst meer en meer kunnen manifesteren in haar Europese hart. Het islamiti-

Dat is de nieuwe ongemakkelijke waarheid: we zijn gevaarlijk aan het experimenteren met onze samenleving

sche poeder van de onvrede, frustratie en woede is hier in elk geval nu al ruimschoots aanwezig, vanzelfsprekend ook wegens ernstige vormen van discriminatie van de kant van autochtonen. Geen mens die zeker weet hoe een en ander gaat evolueren wanneer de Europese moslimpo-

pulatie, over een aantal decennia, zowat verdubbeld is. Misschien deestert het terrorisme inderdaad weg, zoals sommigen beweren, of misschien wordt het geweld zo alomtegenwoordig dat we te maken krijgen met een bijna permanente staat van beleg en een schier onherkenbare samenleving.

Dat is de nieuwe ongemakkelijke waarheid: we zijn gevaarlijk aan het experimenteren met onze samenleving, zoals we ook aan het experimenteren zijn met ons klimaat. Waar rechts stelt dat we niets kunnen doen aan de klimaatopwarming, zegt links dat we niets fundamenteels kunnen doen tegen het islamitische terrorisme. In beide gevallen worden de penibele zaken voorgesteld als het nieuwe normaal, iets waar we maar gewoon aan moeten worden, en in beide gevallen is dat klinkklare onzin.

Ook wat het islamitische terrorisme betreft, kunnen er, in principe, even ingrijpende als pijnlijke maatregelen genomen worden. Kort door de bocht: Israël moet tot de internationale rechtsorde geroepen worden, we moeten stoppen met militair tussenbeide te komen in het Midden-Oosten en zolang de uiterst heterogene islam niet in haar geheel de westerse moderniteit omarmd heeft, moeten we vragen durven te stellen bij de wenselijkheid van een toename migratie van moslims naar Europa. De Britten wonnen de oorlog niet met flegma of door de warmte van hun steden te vieren. Ze hielpen de nazi's te verslaan door gedurfde actie te ondernemen.

haar echtgenoot afslaat, op Twitter

Het Sloveense enigma, zo luidt de bijnaam van de derde mevrouw Trump, tevens first lady van de Verenigde Staten. De Amerikaanse media weten zich geen raad met haar gereserveerde houding en uitdrukingsloze gelaat (dat heus niet alleen van de botox strak staat) en vragen zich af wat ze moeten denken van de welgemikte en slechtgehumeerde tik die Donald op de luchthaven van Ben Gurion van haar te incasseren kreeg.

Zit er een haar in de boter van het presidentiële huwelijk? Misschien wel – Melania's beslissing om niet in het Witte Huis te gaan wonen, nadat haar man de Amerikaanse presidentsverkiezingen had gewonnen, leek daarop al te hinten. Maar dat zijn vanzelfsprekend onze zaken niet, al zullen wij hier ter redactie de eersten zijn om in te tekenen, mocht de sfinx uit Slovenië ooit besluiten om haar memoires uit te brengen.

'Mijn sap begint te stromen!'

Twitterende Vlaamse boom, in 'de Volkskrant'

In het Aelmoeseneiebos, een proefdomain van de Universiteit Gent in Gontrode, staat een esdoorn met een eigen Twitteraccount. Aan zijn 395 volgers laat hij dagelijks weten hoe het ervoor staat met zijn sapstroom en hoeveel hij al is gegroeid. De onderzoekers willen met hun gimmick 'het publiek bij het onderzoek betrekken' en laten zien dat bomen 'niet saai zijn en voortdurend interactie met hun omgeving hebben'. Misschien toch ook eens polsen wat de esdoorn van de schrapping van de boskaart vindt?

Scoop kiest elke week een aantal citaten, met een kritische blik op sterke verhalen en hoe ze in de media gebracht worden.

'Als je spelletjes in spelling kunt doen, zijn de spellingsregels slecht.'

Dat vermaledijde Groot Dictee, schrijver **ILJA LEONARD PFEIJFFER** is er niet rouwig om dat het verdwijnt (op Facebook).

Het ergste is onverschilligheid

We moeten aan elke aanslag aandacht blijven besteden, vindt **TINKEE BEECKMAN**. Pas als iedereen onverschillig reageert, hebben de terroristen gewonnen.

Na elke terreuraanslag volgen dezelfde analyses: we spelen het spel van de terroristen door zoveel aandacht aan de aanslag te besteden. Met al die heisa trappen we in de val van de tegenstander, terwijl we zouden moeten blijven. Deze analyse lijkt valabel, maar slaat de bal mis. Woensdag ontwikkelde Joris Luyendijk deze gedachte (DS 24 mei). Hij ontrafelde de gewiekte mediastrategie van IS. Ja, die is inderdaad perfide, doordacht en efficiënt. Ja, het klopt dat technologie niet alleen democratie en vrede brengt, maar te kwader trouw kan worden gebruikt. Dat geldt trouwens niet alleen voor Twitter, maar voor elke technologie: dynamiet kun je gebruiken om een tunnel aan te leggen, of om mensen te vermoorden. Dus moet je waakzaam zijn. En ja, mediabedrijven verdienen heel veel geld aan ellende. Zo'n commerciële uitbuiting is diep triestig.

Maar wie zoals Luyendijk schrijft dat 'de grootste winnaar degene was die zichzelf zopas had opgeblazen', omdat hij de meeste media-aandacht kreeg, moet zijn prioriteiten op een rijtje zetten.

Nachtmerriescenario's

Onze echte kwetsbaarheid is niet de technologie of commerciële televisie, maar dat we het leven verkiezen boven de dood. Daarom zijn we vatbaar voor filmpjes van bange, rennende mensen: we voelen een angst die onlosmakelijk is verbonden met de hoop op een goed leven. We ijveren elke dag voor een bestaan zonder zulke nachtmerriescenario's. Op die angst volgt dan ook meteen een golf van solidariteit, van warmte, van wederzijdse hulp en steun. Juist omdat we bij de dood beseffen hoe waardevol het leven is.

Dat staat haaks op de ideologie van de radicale jihadi. Mohammed Merah, die in 2012 in Toulouse al een aanslag pleegde – hij schoot joodse kinderen in koelen bloede door het hoofd – zei exact dit: 'Julie houden van het leven, zoals ik van de dood houd'. Wie bereid is om te sterven, verkrijgt macht over de ander. Zoals de stoïcijn Seneca schreef: de man die zijn eigen leven minacht, is meester over het jouwe. Vandaar dat terreur

zo'n impact heeft, en niet alleen op de slachtoffers. Maar het antwoord hierop is niet dat je je ervan afwendt. Je moet integendeel beseffen hoe diepgaand de inzet van het conflict is. Die inzet gaat niet over media-aandacht, of zelfs over angst op zich.

Dit is het fundamentele onderscheid: wil je er wat van maken in dit leven? Of leef je overmand door negatieve emoties, zoals wraak, haat, afgunst, wrok, agressie? De jihadist wordt zo door afgunst en haat verteerd dat hij de ander alleen dood en verderf wenst en er nog zelf aan ten onder wil gaan. Nog liever de ander doden, dan zelf proberen gelukkig te leven. Zo'n ideologie staat haaks op dit samenlevingsmodel. Vandaar dat we zo'n aanslag niet kunnen aanvaarden. Dat maakt ons tot de overwinnaars, niet de man die zichzelf opblies om kinderen te kunnen doden.

Onze echte kwetsbaarheid is dat we het leven verkiezen boven de dood

Ik hoop dat de media de aandacht blijven opeisen, bij elke aanslag. Ik hoop dat we telkens woedend en verantwoordigd reageren op boosaardig geweld. Je hoeft de ander niet te haten, en niet zelf in wrok te leven. Maar je moet je wel weerbaar opstellen. Ik hoop dat we als burgers telkens samenkomen, zoals nu gebeurt, zodat meteen duidelijk wordt dat iedereen die het leven zelf liefheeft, elkaar vindt.

Het ergste wat kan gebeuren, is onverschilligheid. Geen aandacht meer, omdat geweld te alledaags is geworden. Alleen nog een schouderophalende zucht: 'Ach, nog eens?' Dan pas heeft het terrorisme gewonnen: wanneer we niet meer geloven dat we er samen meer van kunnen maken dan te leven met wreedaardigheid.

TINKEE BEECKMAN
Filosofie, schrijfster en columnist voor deze krant.